

Ἀρχιλεωνίς ἡ Βρασίδου μήτηρ, τελευτήσαντος αὐτῆ
 τοῦ υἱοῦ, ὡς παραγενόμενοί τινες τῶν Ἀμφιπολιτῶν εἰς
 Σπάρτην ἤκον πρὸς αὐτήν, ἠρώτησεν εἰ καλῶς καὶ ἀξίως
 5 τῆς Σπάρτης ὁ υἱὸς ἐτελεύτα· μεγαλυνόντων δ' ἐκείνων
 καὶ λεγόντων ἄριστον ἐν τοῖς ἔργοις ἀπάντων Λακεδαι-
 μονίων εἶναι, εἶπεν· ὦ ξένοι, καλὸς μὲν ἦν κάγαθος ὁ
 παῖς μου, πολλοὺς δ' ἄνδρας Λακεδαίμων ἔχει τήνου
 κάρρονας.'

D 1. Γοργώ, βασιλέως Κλεομένους θυγάτηρ, Ἀριστα-
 γόρου τοῦ Μιλησίου παρακαλοῦντος αὐτὸν ἐπὶ τὸν πρὸς
 βασιλέα πόλεμον ὑπὲρ Ἰώνων καὶ ὑπισχνουμένου χρη-
 μάτων πλῆθος καὶ ὅσῳ ἀντέλεγε πλείονα προστιθέντος,
 15 'καταφθερεῖ σε' ἔφη, ὦ πάτερ, τὸ ξενύλλιον, εἰ μὴ
 τάχιον αὐτὸν τῆς οἰκίας ἐκβάλῃς.'

2. Προστάξαντος δέ ποτ' αὐτῆ τοῦ πατρὸς δοῦναί τι
 σῖτον εἰς μισθοῦ λόγον καὶ προστιθέντος 'ἐδίδαξε γάρ
 με τὸν οἶνον χρηστὸν ποιεῖν', 'οὐκοῦν, ὦ πάτερ' ἔφη,